

ЦІЛУЮ МАТЕРИНСЬКІ РУКИ (виховний захід до Дня матері, 3–4 кл.)

На сцені стоять квіти, на екрані — малюнок Діви Марії з сином, на стінах — привітання учнів з Днем матері.

Виходять учні, звучить пісня «Очі материнські» (сл. Г. Литовець, муз. М. Ведмедері).

1-й ведучий. Сьогодні ми відмічаємо найкрасивіше, найтепліше, найдобріше, найяскравіше свято — День матері.

2-й ведучий. Це свято пов'язане з іменем Пречистої Діви Марії, яка благословила в хресну путь свого єдиного сина — Ісуса.

Уперше це свято відзначати запропонувала американка Анна Джарвіч у 1910 році. В Україні почали святкувати День матері з 1929 року за ініціативи Олени Кисілевської, редактора журналу «Жіноча доля».

1-й ведучий. Відмічають це свято в другу неділю травня, коли розцвітають сади, виспівують у гаях соловейки, сонечко ласкавими промінцями осяє все навкруги, коли сама природа привітно посміхається й поздоровляє зі святом найріднішу людину у світі — любу матусю!

Звучить пісня «Посміхнись до мене, мамо» (сл. Г. Мороз, муз. М. Ведмедері).

Виходять учні.

1-й учень

Привіт нашій мамі.
Усміхнися, сонечко,
З неба, з висоти,
Нашу любу матінку нам озолоти.
Ой, прилинь же, пташечко, з тихого гайку,
Заспівай матусеньці пісеньку дзвінку.
Розквітайте, вийтеся,
Запашні квітки,
Устеліть листочками
Мамині стежки.
Ой, бо наша матінка —
Ангел на землі,
І за неї моляться
Діточки малі.
Рідна мамо-матінко,
Довго нам живи,
І її ти, Господи,
Поблагослови!

2-й учень

Мамо моя рідна і єдина,
Ластівко добра і теплоти,
Я для тебе був і є дитина,
І для мене найдорожча ти.
Доки в грудях буде серце битись,
Втратити тебе я так боюсь.
Я на тебе хочу надивитись,
За здоров'я Богу помолюсь.

СЦЕНАРІЙ

Скільки ти зазнала горя й муки
У своєму нелегкім житті!
Я цілую ці дбайливі руки,
Мозолисті, вмілі, золоті.

2-й ведучий. Мама не знає, що таке втома. Для своєї дитини вона ладна працювати й удень, і вночі. Як-що потрібно, мама й зорі засвітить, і хмари з неба розсуне, і грім із блискавкою знищить, аби тільки із її синопку або донечці було затишно і спокійно.

1-й ведучий. То чим ми віддячимо нашим рідним і любим матусям, які завжди працюють заради нашого майбутнього щастя?

1-й учень

Для всього, що зелене,
Є олівець у мене,
Для неба, річки, става
Я синього дістану.
Для жовтого гусяти
Оцей ось можна взяти.
Але ж який дістати,
Щоб маму змалювати?
Складу я краще вірша
Про маму найдобрішу
І намалюю квіти
Найкращій мамі в світі.

Учні дарують свої малюнки з квітами мамам. Звучить пісня. Виходять учні.

1-й учень

Мати — то сонечко рідне, сонечко ясне, земне.
Слово її заповітне греє і живить мене.

2-й учень

Я пісень багато знаю
І матусі їх співаю:
І колядки, і щедрівки,
І веснянки, і гаївки,
І про пташку, і про квітку,
І про те, як гарно влітку.
Це мене матуся мила
Всіх пісень співать навчила.

Звучить пісня «Матері» (сл. В. Симоненка, муз. М. Ведмедері).
Виходять ведучі.

1-й ведучий. Мама — це перше слово, яке вимовляє дитина. І це слово вона несе з собою, як талісман усе своє життя. Воно завжди її охороняє, оберігає від усього злого, від усякої біди. Це слово — захист, це слово — щит, це слово — молитва.

3-й учень

Ще в колисці немовля
Слово «мама» вимовляє.
Найдорожче в світі слово

Так звучить у рідній мові:

Мати, матінко, матуся,
Мама, мамочка, мамуся!
Називаю тебе я,
Рідна ненечко моя!

4-й учень. А скільки прислів'їв і приказок про рідну неньку. І зараз ми проведемо конкурс на кращого знавця народної мудрості.

Учні та їхні мами по черзі називають приказки і прислів'я про мати, материнську любов. (Як варіант можна запропонувати продовжити назване прислів'я чи приказку або із запропонованих частин скласти прислів'я.)

Прислів'я та приказки

- × На сонці тепло, а біля матері добре.
- × Шануй батька й неньку —
- × буде тобі скрізь гладенько.
- × Як мати рідненька, то й сорочка біленька.
- × Біля рідної матки добре дитятку.
- × У дитини заболить пальчик, а у матері серце.
- × Найдорожча пісня — з якою мати колисала.
- × Нема того краму, щоб купити маму.
- × Дитина плаче, а матері боляче.
- × У кого є ненька, у того й голівонька гладенька.
- × Нема в світі правди — тільки рідна мати.

Виходять ведучі.

1-й ведучий. Сонце зігріває землю, полум'я зігріває мандрівника, який заблукав у лісі, а все ж хочеться запитати: «Біля кого найтепліше?» Подивіться невеличку виставу на цю тему.

Вистава «Біля кого найтепліше?».

1-й учень

— Біля сонця, — шепче поле,
І стернею небо коле,
Гріє лапки журавлів,
Вигляда сімох вітрів.

2-й учень

— Біля ватри, — мовить тато, —
Коли хочеться співати,
Пізнавати сні землі
На пташиному крилі.

3-й учень

— Біля печі, — каже дід, —
Ні печалі, ані бід,
Хоч мороз, як лютий звір,
Що прибіг з карпатських гір.

4-а учениця

— У перині, — дума киця, —
І воркочеться, і спить.

І калачиком пухнастим
Засинає біля Насті.

Усі разом

Біля мами,— кажуть діти,—
Завжде радісно, як літом,
Навіть вмитися сльозами
Теж найкраще біля мами.

Звучить пісня про матір (сл. С. Пушика, муз. В. Іжака).
Виходять ведучі.

1-й ведучий. Мама може геть усе, її руки невпинно працюють. Вона прасує сорочку, прибирає у хаті, готує смачний сніданок, працює на роботі, і ще безліч справ мама робить протягом цілого дня.

2-й ведучий. А ввечері, коли засинають діти, мама сідає і вишиває візерунки на рушниках і скатертинах. Сьогодні наші матусі принесли на наше свято свої вишиванки, і ми представляємо вам виставку цих чудових робіт.

Учениця розповідає вірш К. Галуцької «Рушник».

Учениця

У дитинстві мама вишивала,
Колір підбирала, як слова,
І вуста матусі посміхались,
І лилася пісня з полотна.
Я дивилась на її роботу,
Серце замирало, подих тамувавсь,
Бо з'являлись дивовижні квіти:
Рута, мальва, проліски чудові,
Пелюсток волошки кольорові,
І барвінок, як озера сині,
І жоржини, наче сонячні краплини.
Цей рушник у мене талісман,
І коли нестерпно від туги і жалю,
Я до нього тихо пригорнусь,
І зникають всі мої печалі.

У дитинстві мама вишивала,
Колір підбирала, як слова,
І вуста матусі посміхались,
І лилася пісня солов'я.

Учні виконують український народний танок.
Виходять ведучі й учні.

1-й ведучий. Ось і збігає час, наше свято закінчується, але безкінечна й вічна любов материнська.

2-й ведучий. І сьогодні ми ще раз хочемо виразити нашим ненькам нашу подяку за їх вселенську працю, за їх споконвічну і постійну турботу про нас. Наша любов — для вас, наші рідні!

1-й учень. Мама — сонце!

2-й учень. Мама — зорі!

3-й учень. Мама — небо!

4-й учень. Мама — море!

5-й учень. Мама — квіти, запашні троянди й мальви!

6-й учень. Мама — ніжнатравиця!

7-й учень. Мама — спіла полуниця!

8-й учень. Мама — біла лебедиця!

9-й учень. Мама — тиха горлиця!

10-й учень. Мама — річечка спокійна!

11-й учень. Мама — це добро і щастя!

12-й учень. Мама — спокій і ласкавість!

13-й учень. Мама — день ясний, без хмар і вітру!

14-й учень. Мама — це любов!

15-й учень. Мама — це повітря!

Звучить фінальна пісня «Щоб мати усміхнулась» (сл. М. Братана, муз. В. Другальова). Діти дарують квіти своїм матусям.